

УДК 616-058 (092) ЛОГВИНЕНКО І.О.

Л.С. Семенова

ЗГАДАЙМО ВЧИТЕЛЯ ТА КОЛЕГУ ІВАНА ОЛЕКСАНДРОВИЧА ЛОГВИНЕНКА (до 75-річчя від дня народження)

*ДЗ «Дніпропетровська медична академія МОЗ України»
кафедра соціальної медицини, організації та управління охорони здоров'я
вул. Дзержинського, 9, Дніпропетровськ, 49044, Україна
SE "Dnipropetrovsk medical academy of Health Ministry of Ukraine"
Department of Social Medicine, Public Health Organization and Management
Dzerzhinsky str., 9, Dnepropetrovsk, 49044, Ukraine
e-mail: lusiema@rambler.ru*

29 березня 2015 року виповнилося б 75 років від дня народження вченого, професора Івана Олександровича Логвиненка. Його дитинство і шкільні роки пройшли в передмісті Кривого Рогу. Ще в шкільні роки Іван Логвиненко відзначався допитливим розумом, навчався легко, хоч це й були тяжкі повоєнні роки.

У 1957 році він вступив до Дніпропетровського медичного інституту. Його життя у ВНЗ було насичене не тільки навчанням, але й активною громадською роботою.

Іван Логвиненко захоплювався науковими дослідженнями, був командиром будівельних загонів, старостою потоку, очолював академсектор, на громадських засадах працював на підготовчих курсах.

Після закінчення медичного інституту Іван Олександрович працював головним лікарем поліклініки Північного гірничо-збагачувального комбінату в м. Кривий Ріг, де розгорнув будівництво поліклініки. За три роки виросли корпуси нової, нині 7-ї міської лікарні Кривого Рогу.

З 1996 року Іван Олександрович почав працювати асистентом кафедри соціальної гігієни та організації охорони здоров'я під керівництвом професора Г.Ф. Ємельянової. З великим захопленням він навчав студентів не тільки своєму предмету, але й життю, спираючись на свій досвід роботи в практичній охороні здоров'я. Він завжди любив спілкування зі студентами, знав їх по іменах, міг дати кожному точну характеристику.

У 1973 році Іван Олександрович захистив кандидатську дисертацію, а в 1986 році – докторську дисертацію, у 1989 році був обраний завідувачим кафедрою. Наукові праці професора Логвиненка присвячені актуальним проблемам стану здоров'я населення, виявленню основних закономірностей його формування, якості медичної допомоги та пошуку нових форм організації спеціалізованої медичної допомоги міському та сільському населенню в умовах великого промислового регіону, організації управління первинною медико-санітарною допомогою, реабілітації хворих та інвалідів. Автор 5

монографій і понад 100 наукових праць, професор І.О. Логвиненко умів перспективно мислити, передбачати можливі результати, пріоритети та напрямки в охороні здоров'я.

У педагогічній діяльності Іван Олександрович чимало уваги приділяв удосконаленню навчального процесу.

Під керівництвом Івана Олександровича значно посилилась увага до індивідуального навчання студентів, особливо талановитих, до залучення їх до пошукових наукових досліджень, формування навичок організаторської діяльності, уміння оцінювати стан здоров'я населення із врахуванням впливаючих на нього факторів.

У 1993 році за ініціативою Івана Олександровича введено новий курс з економіки та управління охороною здоров'я.

До 70-річного ювілею кафедри під його керівництвом вийшов 1-й науковий збірник праць

кафедри «Актуальні проблеми соціальної медицини, організації охорони здоров'я та шляхи їх подальшого розвитку».

Учень видатного вченого, професора Г.Ф. Ємельянової, Іван Олександрович створив творчу обстановку на очолюваній кафедрі. Своїм особистим сумлінним прикладом він умів захопити співробітників до розв'язання складних завдань. «Атмосфера в колективі, – говорив він, – повинна навчати красі людських взаємин, культурі думок і вчинків». Він вважав, що виховання студентської молоді стає значно ефективнішим, якщо воно впливає не тільки на розум, але й формує високі професійні та моральні якості.

Професор І.О. Логвиненко завжди першим приходив на роботу, починав робочий день з прибирання кабінету. «Охайність, порядок та дисципліна повинні бути в усьому», – вважав

Іван Олександрович. Він був вимогливим не тільки до викладачів та студентів, але насамперед до себе. Йому була характерна самовідданість у роботі й саме цього він очікував від підлеглих.

Незважаючи на вимогливість у роботі, він був чуйною, уважною людиною, був ніби рідний батько для молодих колег та студентів, знав їх проблеми соціального та побутового характеру, часто зустрічався зі студентами в гуртожитку. Згораючи на роботі, він не завжди приділяв увагу собі та своєму здоров'ю.

Минуло 20 років з того часу, як зупинилося велике, гаряче серце Івана Олександровича Логвиненка, але й сьогодні ті, хто знав його, згадують його з теплом та вдячністю. Він назавжди залишиться у нашій пам'яті як блискучий педагог-наставник, принциповий колега та добра і чуйна людина.

Стаття надійшла до редакції
24.11.2014

